

**Generalitat
de Catalunya**

PROCÉS PARTICIPATIU PER AL PLA DE CIUTADANIA I DE LES MIGRACIONS 2017-2020

**Síntesi de resultats i aportacions
del taller de debat**

Girona, 23 de novembre 2016

INDEX

1. ESPAIS DE DESENVOLUPAMENT DEL GRUP DE TREBALL	2
2. PARTICIPANTS	2
3 . MATERIALS LLIURATS	3
4. ORDRE DEL DIA I DINÀMICA DE TREBALL	3
5. RESULTATS DEL TALLER DE PARTICIPACIÓ	5
6. VALORACIÓ DE LA SESSIÓ	21
7. GALERIA DE FOTOS	28

1. ESPAIS DE DESENVOLUPAMENT DEL GRUP DE TREBALL

Població: Plaça Pompeu Fabra, 1. Girona

Data: 23/11/2016

2. PARTICIPANTS

La sessió per al debat i recollida d'aportacions al Pla de Ciutadania i de les Migracions 2017-2020 realitzada el 23 de novembre de 2016 a les 16:30h, va comptar amb l'assistència d'un total de **30 persones** en representació de les següents organitzacions:

Fundació SER.GI
Cáritas Diocesana de Girona
Ass. Social de Honduras en la Província de Girona
Direcció General de Política Lingüística de Girona
PATA Emergent
Creu Roja a Girona
Farners Solidari
Consorti per a la Normalització Lingüística (Servei Comarcal de Català de la Selva)
SCC del Gironès (CPNL)
CPNL (OC de Blanes)
Departament d'Ensenyament
CPNL
Òmnium cultural - Gironès
Associació ÀKAN
JOKKERE ENDAM
Plataforma Girona Acull
Asociación multicultural de inmigrantes en Catalunya
Ass. Nou Sol ONG
Universitat de Girona
Vincle Associació

3 . MATERIALS LLIURATS

El material lliurat al Taller de participació ha estat:

- a. Document de bases
- b. Ordre del dia de la sessió
- c. Enquesta de valoració de la sessió
- d. Autorització protecció de dades

4. ORDRE DEL DIA I DINÀMICA DE TREBALL

L'ordre del dia per a la sessió del 23 de novembre de 2016 va ser la següent:

1. Recepció assistents.
2. Benvinguda i presentació institucional de la sessió del procés de participació per la presentació i debat del Pla de Ciutadania i de les Migracions 2017-2020 a càrrec del Secretari General de la Secretaria d'Igualtat, Migracions i Ciutadania, Oriol Amorós.
3. Presentació de la dinàmica de treball. (EDAS)
4. Torn obert de preguntes.
5. Taller de participació per al debat i recollida d'aportacions al Pla de Ciutadania i de les Migracions 2017-2020. EDAS.
6. Plenari, presentació de les aportacions treballades a cada grup. EDAS.
7. Agraïments i cloenda de la sessió. Generalitat de Catalunya i EDAS

Dinàmica de treball utilitzada:

Després de l'exposició i el torn obert de paraules s'obre un espai per al debat sobre la “**El Pla de de Ciutadania i de les Migracions 2017-2020**”. Les persones participants es van distribuir en grups en funció del seu nombre. A cada una de les persones participants se li va donar un full amb l'ordre del dia i un gomet. Al final de l'exposició del Pla de Ciutadania i de les Migracions les persones amb el mateix color de gomet van treballar plegades. Cada grup va ser conduït per la dinamitzadora d'aquell color.

Objectiu a treballar en aquesta dinàmica:

- Debatre i fer aportacions a la proposta de Pla de Ciutadania i de les Migracions 2017-2020 de manera col·lectiva.

La dinàmica de treball utilitzada a la sessió ha estat la següent:

La dinàmica utilitzada durant l'hora de treball va ser en pluja d'idees en relació als àmbits de treball explicitats:

- En cada un dels grups les dinamitzadores van explicar l'objectiu d'aquest espai de treball i la seva dinàmica.
- Es treballa per eixos i es plantegen les preguntes del document de bases. Es comença per l'eix que suscita més interès entre les persones participants.

Com a resultat d'aquest treball es van recollir propostes concretes a les qüestions presentades a cada eix. A més a més, es van recollir les aportacions al debat per tal de conèixer la diversitat de posicions en relació a cada un dels àmbits treballats i el nivell de consens/dissens (acord/desacord) que va generar cada un d'ells. En l'eix d) es desenvolupen, especialment escenaris de futur.

Plenari

Cap al final de la sessió s'obre un espai de posada en comú del que cada grup va treballar en el seu si. El resum el va realitzar un representant de cada grup o la persona dinamitzadora del grup, destacant les aportacions i els elements rellevants del debat.

5. RESULTATS DEL TALLER DE PARTICIPACIÓ

EIX 1: COM IMPLICAR A LA CIUTADANIA EN EL COMPROMÍS PER UNA CULTURA PÚBLICA COMUNA DES DE LA PERSPECTIVA DE LA INTERCULTURALITAT

Accions propositives

Abans d'iniciar el debats, en un dels grups, es valora molt positivament l'oportunitat de tenir un espai per poder participar sobre el nou Pla de Ciutadania i de les Migracions.

Es manifesta una qüestió prèvia sobre el llenguatge: Abans de començar a treballar sobre els eixos, i arran de l'aportació d'una de les persones participants, es fa una reflexió grupal sobre la importància del llenguatge utilitzat. S'observa que es tendeix a parlar de "persones i famílies immigrades" quan s'hauria de parlar tan sols de "persones i famílies, o ciutadans", una de les persones participants es pregunta quant de temps ha de passar per a que una persona es pugui desfer de l'etiqueta "immigrada". Un altre participant afegeix que cal trencar amb el llenguatge que ens porta a la divisió "nosaltres-ells", proposa que parlem de la societat catalana i evitem aquesta barrera.

- **Accions per compartir els valors comuns d'una societat que ja és diversa:**
 - **Treballar en el coneixement de la diversitat:**
 - **Més espais de trobada.**
 - **Formació/reciclatge adreçat per als funcionaris professionals de l'educació, d'atenció sanitària i social.**
 - **Formació als experts sobre "l'expressió religiosa".**
 - **Foment dels valors dels altres.**
 - **Crear llocs de trobada comuns, com ja està fent els "voluntaris per la llengua".**
 - **Fomentar espais de debat i coneixement més enllà del col·lectiu de "persones immigrades".**

Es manifesta que són necessaris més espais de trobada per compartir entre les persones autòctones i les d'origen estranger, tot i que no se sap especificar quins.

Una de les persones assistents reclama un pla de reciclatge/formació per als funcionaris i professionals de diferents àmbits, ja que tenen la responsabilitat d'atendre a la ciutadania per tal de facilitar coneixements sobre la realitat social i cultural dels diferents col·lectius, per facilitar l'adaptació a les especificitats de cada col·lectiu, i a la vegada conscienciar en el tractament igualitari de tothom.

Es planteja que s'ha de fomentar el coneixement dels altres i la necessitat de respectar els drets propis i aliens, com a element de no discriminació.

Es posa de manifest que cal fomentar la participació com a ciutadans, sobre interessos compartits i no pas pel fet de ser persones immigrades. En aquest sentit, des del grup s'observa que les persones que han passat per processos migratoris tenen menys tendència a participar en els espais que ja existeixen i per tant, es proposa la implantació de la figura del dinamitzador o persones que acompanyin i facilitin aquest fet. Una altra persona participant aporta que no cal "fabricar" espais nous, artificials, sinó que s'han d'aprofitar tots els espais que ja existeixen.

- **Accions que cal dur a terme per fer visibles la diversitat social de Catalunya i per valorar-la de manera positiva:**
 - **Que les lleis s'adeqüin a la voluntat d'acolliment de la ciutadania, amb marcs d'igualtat de drets i deures:**
 - **Que tothom pugui votar.**
 - **Els informes d'arrelament es donin a partir dels 3 anys de residència.**
 - **Que les institucions tinguin i facin visible un compromís clar, amb coherència i que ho defensin.**
 - **Contractar a persones d'orígens diversos per l'Administració Pública.**
 - **Espai públic compartit.**
 - **Donar més visibilitat als moviments migratoris.**
 - **Revisar els requisits d'empadronament perquè tothom que demani l'empadronament hi tingui dret.**
 - **Explicitar un punt de vista més positiu de la diversitat amb un intercanvi més clar de les llengües, la cultura, etc., per exemple recitals de diferents llengües.**

- **Més contundència en el rebuig a les polítiques d'immigració de l'Estat Espanyol.**
- **Treballar la sensibilització de la societat:**
 - **Fer campanyes de sensibilització amb suficients recursos a través dels mitjans de comunicacions, posant com a exemple de sensibilització les campanyes que es realitzen anualment per la Marató de TV3. També es considera adient treballar en la línia de programes com “Un sòl món”.**
 - **Els mitjan de comunicació i la seva producció ha de ser un reflex de la pròpia societat.**
- **Fer un codi ètic a nivell polític.**
- **Treballar el possibles conflictes.**
- **Garantir els drets de tots els ciutadans.**
- **Ambaixadors de la diversitat.**
- **Promoció de la diversitat a l'administració pública.**
- **Més presència de la diversitat en espais culturals: les biblioteques.**
- **El tractament dels rumors.**

Algunes de les persones participants manifesten que entre la ciutadania ja hi ha una voluntat clara d'acolliment i que el que fa falta és que les lleis s'adeqüin a la voluntat ciutadana. Aquest posicionament no és compartit per altres persones participants que exposen que des de la ciutadania no existeix aquesta voluntat tan clara, en canvi, s'observa que “continuem separats com l'aigua i l'oli”, a dues bandes. Es redunda en la percepció de que “vivim vides paral·leles perquè l'economia separa i moltes persones només fan vida de la feina a casa i poca cosa més.

Les persones participants coincideixen en la qüestió de reclamar igualtat de drets i deures per a tothom, i que l'Administració Pública i els seus treballadors facin bandera i defensin aquesta postura. S'argumenta que es dóna l'oportunitat de tenir drets en conformitat a complir uns deures com a ciutadans. Algunes persones manifesten la necessitat de formació a treballadors de l'Administració Pública perquè siguin més sensibles, al què altres participants responen que sempre s'ha fet formació i que no s'arriba a res.

S'exposa que cal treballar en la sensibilització de la societat per tal de transmetre la idea d'igualtat de drets i deures entre els diferents col·lectius que configuren la nostra societat.

En diversos grups es manifesta la necessitat de treballar per reconèixer el dret a vot de les persones immigrades. Respecte a aquesta qüestió, una de les persones participants llança una pregunta de la qual li agradaria tenir resposta. Explica que en el seu moment es va dir que la Llei d'acollida aniria acompanyada d'una Llei d'integració, actualment existeix la primera però no se'n sap res de la segona: es pregunta per quan serà. Una altra persona participant afegeix que no està d'acord amb el terme "Integració" i diu que s'hauria de fer servir el mot "inclusió".

Es reclama l'existència d'un codi ètic a nivell polític que impedeixi emprar discursos discriminatoris.

Es posa de relleu que és molt important treballar la resolució de possibles conflictes als barris a nivell comunitari, treballant directament amb les associacions de veïns, amb les escales i els veïns.

Des del grup es demana que cal garantir els drets de tota la ciutadania independentment del seu origen territorial i cultural. Normalitzar el tractament dels membres que pertanyen als col·lectius d'origen immigrant equiparant-los als col·lectius autòctons. En aquest punt, es planteja per quina raó han d'existir organismes públics que tractin la població immigrada de manera diferenciada, i si han d'existir, es planteja si no haurien de tenir data de caducitat. Es considera que una bona pràctica en aquest sentit és la desenvolupada per l'administració local a la ciutat de Barcelona, on existeix una Secretaria de Ciutadania que engloba a tots els col·lectius, tant els autòctons com els d'origens forans.

Es planteja la gran repercussió que han tingut algunes campanyes de reciclatge i, per tant, es proposa fer quelcom a la mateixa escala per valorar positivament la diversitat a Catalunya. Sorgeixen dues idees per possibles campanyes:

- fer una comparativa entre la situació dels refugiats avui dia amb els desplaçats del nostre país que la guerra civil va generar, la situació de vulnerabilitat dels quals podria ser comparable;

- preguntar a la ciutadania quantes persones d'origen estranger tenen dins la seva agenda de contactes, i comparar-ho amb les xifres reals de persones immigrades a la nostra societat, per comprovar si som realment una societat inclusiva.

Una altra via de normalització i visibilització seria poder comptar amb personatges d'especial "rellevància" pública (per exemple, del món de l'esport, la cultura, etc.) perquè exercixin de líders d'opinió i perquè es mullin sobre el fet que la diversitat és riquesa.

Es posa de relleu que resulta sorprenent definir-nos com a societat plural i inclusiva però en canvi, quan ens dirigim a l'administració, només ens atenen persones d'un determinat perfil. Es proposa doncs la promoció de l'accés de les persones d'origen divers a llocs de treball públics: mossos, bombers, atenció al públic, etc.

Una de les persones participants explica que des de la seva entitat s'estan fent gestions per fer una donació de llibres provinents d'Hondures a una biblioteca pública, per tal de fer-los accessible a tota la ciutadania. Així doncs, es proposa comptar dins de la xarxa de biblioteques amb més exemplars d'història i procedents de països diversos. Es comenta que les biblioteques, per exemple, haurien de ser un mirall de la diversitat.

Dins del grup es debat sobre aquesta idea quan es comença a parlar dels rumors. Una de les persones participants exposa que tendim a donar resposta als rumors amb arguments des de la lògica, però que caldria donar-li la volta a aquestes explicacions ja que sovint aquests apel·len a les emocions. Un altre dels participants, coneixedor del projecte Barcelona Anti-rumors, explica que els responsables expliquen que després de tota l'experiència acumulada i un procés d'avaluació el que faran a partir d'ara és revisar i repensar l'estratègia. Se n'adonen que el projecte troba resistències entre els grups i col·lectius de la població a que està adreçat . Es planteja que ja que han avaluat el seu funcionament mirem d'aprendre de com els ha anat per a no cometre els mateixos errors, en aquests moments estan repensant el projecte; per exemple: en comptes d'anomenar-la Xarxa Anti-Rumors es proposa s'anomeni Xarxa Anti Racisme, directament i ser més explícits.

Una altra participant manifesta la preocupació pels rumors i per la velocitat en que s'escampen: per exemple, "els que venen de fora venen a aprofitar-se". Cal fer un treball planificat per a contrarestar aquests rumors.

Sobre els temes d'immigració, a l'hora de sensibilitzar apel·lem a les emocions, sentiments, visceralitat, etc., ja que estan molt bé les estadístiques, les dades, etc., però finalment el que observem són reaccions emocionals. Per on començar?. Hi ha acord respecte a que el principal focus ha de ser l'escola i per extensió el món educatiu, en aquest sentit, cal pedagogia.

Es posa de relleu que a partir de la manca de coneixement que tenim unes persones de les altres es generen estereotips i s'alimenten les por, per tant, cal trencar aquestes barreres de la por. Cal fomentar el coneixement i reconeixement de les cultures i la seva diversitat. Així, l'empatia, la comprensió, la confiança són necessàries tot i que l'experiència ens ha demostrat que a les activitats i tallers assisteixen les persones que ja estan predisposades, que tenen un nivell important de consciència.

➤ **Accions per combatre el racisme i la xenofòbia:**

- **Més inspeccions i controls en sectors d'activitat que utilitzen mà d'obra immigrada i ho fan en situació d'explotació.**
- **Control de les ETT com a agents discriminatoris.**
- **Que el Pla de Garantia Juvenil no esdevingui un agent discriminatori.**
- **Formació a persones immigrades sobre els seus drets i deures.**
- **Cal fer canvis en la concepció social del col·lectiu immigrant.**
- **Evitar la desigualtat i la discriminació.**
- **Explicar el fenomen migratori.**
- **Oficina per la No Discriminació.**
- **Administració pública com a exemple.**
- **Estudiar els motius del racisme per poder-lo combatre**
- **Igualtat de drets**

Es posa de manifest que el primer lloc on es fa una major discriminació és al mercat laboral, i especialment en alguns sectors. Així, s'explica el cas dels escorxadors on

gairebé totes les persones treballadores són immigrades i treballen moltes hores i en situació de clara explotació.

S'exposa que actualment les ETT estan fent gairebé la feina del SOC a l'hora de buscar ofertes laborals i que tanmateix, són agents de discriminació perquè poden fer filtres de la gent que envien a les empreses i les que no. Es planteja que també algunes polítiques públiques esdevenen polítiques discriminatòries sense voler. És el cas del Pla de Garantia Juvenil que exigeix una sèrie de documentació i que en el cas dels joves d'origen immigrant fa que necessitin més temps per presentar-la, i acaben perdent oportunitats d'ocupació.

D'altra banda, es manifesta que és més important formar a les persones immigrades en els drets i deures com a ciutadans que crear una oficina de no discriminació, especialment a persones que ja fa molts anys que hi són.

Les persones integrants del grup manifesten que, en primer lloc, cal fer canvis en la concepció social del col·lectiu de persones nascudes a un altre país que treballen i viuen a Catalunya. Aquest canvi s'ha d'estructurar al voltant de la idea de ciutadania, en igualtat de condicions, drets i deures amb els ciutadans que són autòctons. Es denuncia que en la major part dels àmbits de la nostra societat les persones immigrades són percebudes des de la diferència, el que pot porta a situacions de desigualtat.

Es denuncia que es donen situacions de desigualtats i de discriminació en l'accés a béns i serveis, públics i privats, en base a l'origen i es reclamen mecanismes que permetin fer valer els drets d'aquestes persones. Concretament es reclamen canals facilitats per l'administració que permetin la denuncia d'actituds racistes i xenòfobes i que aquests canals siguin fàcilment accessibles i de resposta immediata. Una participant com a exemple exposa, que les bases de convocatòries de subvencions municipals adreçades a entitats tinguin en compte la necessitat que les entitats siguin integradores de totes les persones, sense tenir en compte el seu origen o condició.

Es considera que des de l'administració s'ha d'explicar que totes les migracions són forçades, i que ningú emigra sense un motiu de necessitat. Aquest pot ser un mecanisme que permeti lluitar contra el racisme i la xenofòbia, perquè facilitaria l'empatia de les persones autòctones amb les que venen de fora.

Es proposa obrir una oficina de denúncies sobre la discriminació (emulant una figura similar a la del Síndic de Greuges) que superi l'àmbit municipal, amb competències i normativa supramunicipal. En aquesta oficina s'hi haurien de poder atendre discriminacions de tot tipus (per raó de gènere, d'origen, d'identitat, etc.). També s'hi haurien de poder denunciar les pràctiques discriminatòries que es puguin donar en l'administració pública. Una de les persones participants afegeix que cal establir uns criteris sobre discriminació que siguin objectivables i per tant mesurables per poder aplicar les sancions corresponents a cada tipologia.

L'administració ha de tenir cura en l'aplicació de les lleis, començant per ser exemplar i respectuosa en la seva acció i el seu desplegament normatiu, disciplinar, i també en la gestió dels recursos. Cal que l'Administració generi mecanismes clars per a poder revertir l'actual situació, caracteritzada per diferents eixos de discriminació estructural. Una de les persones participants, amb un punt de vista més crític, afegeix que es donen situacions de racisme institucional que han de poder ser denunciades i corregides. S'exposen alguns exemples com: el SOC té pràctiques racistes, Girona Actua (no van permetre l'ús del mocador a una noia), Cambra de la propietat (en funció de l'ètnia d'una persona no faciliten el lloguer). Així, es detecten actuacions racistes dins la pròpia Administració; cal doncs, que l'Administració pública sigui la primera en donar exemple d'inclusió de la diversitat en la societat.

Uns de les persones participants manifesta que voldria que es fes un estudi sobre quines són les raons de les persones racistes per ser-ho. Es genera un debat al voltant de que ser racista no és blanc o negre, i que tots ho som en major o menor mesura. Fins i tot, ho poden ser les persones que han passat per processos migratoris. El racisme s'expressa de moltes maneres i fins i tot una acció antiracista pot ser racista. Ésser conscients d'això és molt important i no només pensar que el qui ho fa malament és l'altre, cal més anàlisi, autocrítica, preparació i coneixements en general.

La societat actual està en una situació de deriva cap a la "homogeneïtzació", en la forma de pensar, vestir, etc., d'una mateixa manera, tothom "iguals"; aquesta situació cal compensar-la buscant camins que ens portin cap a una posada en valor de la diferència, la diversitat (es posa l'exemple del lema de SOS Racisme: "tots som iguals, tots som diferents"). L'objectiu és enriquir el nostre projecte, anar cap a una societat diversa, plural i en igualtat de drets. Cal parar molta atenció ja que el

component – ó accent – cultural està constantment fent xup-xup, lligant tot el discurs. Es proposa girar l'orientació i que l'administració parli, manifesti amb els seus actes – i apliqui – directament un discurs sobre la igualtat de drets (aplicació directa a la societat).

EIX 2: COM ES POT INCIDIR EN LA MILLORA DE L'ÈXIT ESCOLAR DELS FILLS I FILLES DE LES FAMÍLIES IMMIGRADES? I EN LA MILLORA DE L'OCUPABILITAT DE LES PERSONES IMMIGRADES EN SITUACIÓ DE VULNERABILITAT

Accions propositives

- **Accions per dur a terme una major i millor implicació de les famílies immigrades en l'educació dels seus fills i filles.**
 - **Treballar amb les mares i infants perquè aquestes aprenguin la llengua catalana i castellana.**
 - **Definir l'èxit educatiu.**
 - **Fomentar i facilitar la participació de la comunitat educativa.**
 - **Fomentar la implicació de les famílies en el projecte educatiu dels fills i filles, i disposar de recursos per arribar a les famílies i fer-les partícips.**
 - **Fomentar l'obertura de les escoles a la participació de les famílies. Compartint, per exemple, recursos de l'escola amb les famílies.**
 - **Facilitar la comunicació.**
 - **Empoderament de les famílies.**
 - **Aprendre de models que ja funcionen (Escola Joaquim Ruyra, parelles lingüístiques, etc.)**
 - **Apostar per potenciar decididament la dotació de recursos a la Xarxa d'Escoles d'Adults.**
 - **El català, llengua per a la inclusió.**
 - **És necessari treballar la diversitat a l'aula, aprenentatge i servei.**

Es manifesta que els infants esdevenen un reclam perquè les mares aprenguin la llengua, especialment en alguns casos en que aquestes dones després de molt de temps no l'han après. També es matisa que en alguns casos els homes podrien estar jugant un paper de control de les dones, en el cas que no les deixen sortir gaire i per tant, caldria buscar mecanismes per implicar-los també a ells.

Les persones integrants del grup consideren que caldria definir l'èxit educatiu. Si l'èxit educatiu es defineix seguint una pauta de resultats acadèmics, en base a les qualificacions, és un plantejament limitador. Comenten que s'ha de tenir en compte les expectatives de les famílies i l'alumnat i posar-les en contrast amb els resultats obtinguts, és a dir, fer una valoració de caràcter individual i adaptat a la realitat de cada persona.

Una de les persones participants exposa que és molt important facilitar la comunicació entre les famílies i l'escola a través de mitjans telemàtics i noves tecnologies de la comunicació. Per a que aquest sigui efectiu s'ha de poder facilitar l'accés de les famílies a les TIC.

Empoderar els pares i mares per tal que tinguin capacitat per ajudar els seus fills, a través de la formació per a adults en llengua i alfabetització.

Es proposa buscar informació i aprendre d'experiències d'èxit: per exemple model d'escola d'èxit acadèmic amb alt nivell (Escola Joaquim Ruyra de l'Hospitalet), en que el 90% de població és de diferents orígens i els resultats és d'escola d'el·lit. També s'exposa la experiència de les parelles lingüístiques com a cas d'èxit. És una molt bona experiència per a la inclusió, però també cal parar atenció, ja que aquesta experiència necessita d'uns nivells mínims de coneixements i per tant, una part de les persones no hi poden accedir. Es tracta doncs de promocionar accions que tinguin per objectiu la interrelació, el coneixement mutu i la incorporació de la convivència i la inclusió des de la quotidianitat. Altres exemples d'experiències d'èxit que es comenten en el debat: "Poemes del món", són lectures de poemes en diferents llengües. El millor és que en una activitat en que coincideixen persones de molts i diversos orígens hi ha sentit de trobada que és el principi per a trencar barreres.

Calen més recursos econòmics i personals per a la Xarxa d'Escoles d'Adults; en aquest sentit l'Administració ha d'enfrontar el buit (molt gran) de molts municipis que no disposen del servei / estructura d'atenció Escola d'Adults. A més, cal considerar encara més greu la situació de "la germana petita abandonada", que és l'alfabetització. No pot ser que només fem bolets per a tractar aquesta problemàtica que és urgent abordar, així s'exposa l'exemple de les persones que viuen pobles petits que necessiten acreditar les 45hores i han de fer una despesa setmanal de 24€

i inversió de temps per al desplaçament. Cal tenir en compte que les persones que no tenen cert nivell no poden començar per la lecto-escriptura, cal apostar per fer una primera base i avançar/consolidar amb la expressió oral. Altres exemple de projectes: Lletres per tothom (Càritas) que es comenta que serveix per tapar forats on la Xarxa d'Escoles d'Adults no arriba per manca de flexibilitat i dóna resposta a casos amb dificultats més severes. També cal treballar processos (itineraris personalitzats d'acompanyament) per a segons quines persones. En aquest sentit s'expressa que en moltes ocasions una vegada està fet un grup (acompanyat i dinamitzat) i es deixa d'atendre per manca de recursos, es perd la feina feta. Es valora que no ha millorat la situació des de que les Escoles d'Adults han passat a dependre de Benestar Social (abans depenien d'Ensenyament).

Es fa palès que hi ha molt camí per recórrer en el tema de repensar la superació de la prova oral del Mòdul A (per exemple que amb aquesta superació de la prova oral en segons quins casos ja es pugui fer l'acreditació). Així mateix, que per aprendre català no sigui imprescindible saber llegir i escriure - seguint el fil de quines mesures ajuden a la cohesió social – donant prioritat a l'oralitat. Es manifesta que als tallers d'acollida lingüística aquest any s'afegeix l'eina de la dinamització, per tant, que no es limiti a la parella lingüística i sí, generar el màxim d'oportunitats i moments (així evitem que l'estona de la parella lingüística quedi aïllada, com un bolet). També és molt important acabar amb les bosses d'analfabetisme existents i que a la demarcació de Girona són especialment grans, tot i que els departaments que tenen competències estan força coordinats.

Cal evitar la parcialitat (una mirada nova, no estanca, que no fragmenti la realitat). Potenciar les trobades que cerquin la diversitat, en que es reuneixin moltes persones i que tinguin per objectiu descobrir el potencial de "l'altre".

Les persones participants coincideixen que conèixer la llengua vehicular d'un país és requisit indispensable per garantir la igualtat d'oportunitats. Es comenta que no cal l'alfabetització per aprendre una llengua, tot i que saber llegir i escriure és important i es pot fer de manera paral·lela a aprendre una llengua parlada. Es parla de la tendència d'alguns ciutadans catalanoparlants en canviar de llengua quan detecten que hi ha algú que no parla el català amb fluïdesa, aquest fet constitueix una discriminació important.

Per tal de superar aquestes discriminacions cal que ens obrim, generant espais de convivència i explicant el que està passant. Com podem comprovar aquest és un tema de gran transversalitat, en que cal coordinar moltes facetes de la vida quotidiana. Aquest fet encara és més dolorós i incompreensible amb infants i joves nascuts a Catalunya que tenen “trets” estrangers, d’una altra ètnia. Com es pot comprovar no està garantit l’accés a la igualtat i cal molta perseverança i contundència per a garantir drets.

Es debat de quin ha de ser el model d’èxit educatiu, sobretot si no es considera en el mateix el fet de treballar la diversitat, no només d’origen o cultural, sinó de les capacitats i habilitats de les persones a les que s’adreça. En situacions difícils s’aconsegueixen èxits, pel que es proposa investigar en aquestes experiències per a que serveixin d’inspiració per fer canvis i millores en les nostres pràctiques educatives i socials. Es parla de l’oportunitat que genera la implementació de l’APS (Aprentatge i Servei, en alumnes de 4rt d’ESO).

- **Accions que pot fer la comunitat educativa per ajudar els fills i filles de la immigració a graduar-se en ESO i a accedir a estudis postobligatoris:**
 - **Tornar al model anterior de redistribució d’alumnes entre les escoles i donar beques si s’escau.**
 - **Definir el model intercultural a les escoles.**
 - **Seguiment dels mapes escolars.**
 - **Dotar de més recursos al sistema educatiu amb el 6% del PIB.**
 - **Difusió de bones pràctiques i de models a aplicar als centres educatius.**
 - **Més places d’alfabetització, ja que les actuals són insuficients.**
 - **Disposar de més recursos econòmics:**
 - **Facilitar l’accés dels alumnes a disposar de materials escolars.**
 - **Facilitar l’accés dels alumnes a activitats extraescolars (idiomes) i de reforç escolar.**
 - **Promocionar el treball en xarxa dels serveis que atenen els col·lectius més desfavorits.**

Les persones participants exposen que cal treballar des de l’escola amb els infants i dotar-la de més recursos. Es planteja que es retorni a la política de redistribució de l’alumnat, perquè no es creïn guetos i evitar “escoles d’immigrants” en determinants barris, i que si per fer-ho cal donar beques a les famílies doncs, que es faci.

Es planteja que cal innovar, la qüestió és com.

També es reclama un clar compromís per part dels centres educatius per implementar models que siguin exemples de bones pràctiques. Es planteja que l'èxit educatiu també està condicionat per l'existència de dificultats en l'accés a recursos i materials educatius. No es pot esperar èxit educatiu quan els alumnes/famílies no poden accedir al material escolar o activitats extraescolars per manca de recursos econòmics.

El treball en xarxa ha de permetre que es puguin compartir recursos, en l'actualitat hi ha recursos que estan infrautilitzats. Es parla al voltant que la majoria de persones immigrades acudeixen a entitats del tercer sector quan necessiten ajuda i orientació.

Per tal de millorar en l'èxit escolar dels fills i filles de persones immigrades es planteja la necessitat de fomentar i facilitar la participació de tots els membres de la comunitat educativa als centres educatius: professorat, equips directius, famílies i entitats dels barris.

EIX 3: COM S'HA D'ARTICULAR EL MODEL D'ACOLLIDA DE LES PERSONES REFUGIADES A CATALUNYA

Accions propositives

- **Accions que es poden realitzar a les fronteres europees i en origen per acollir amb dignitat a les persones refugiades:**
 - **Revisar els contractes amb empreses que fomenten el desplaçament de persones.**
 - **Recolzament jurídic a les entitats que treballen als camps.**
 - **Acollir més persones refugiades:**
 - **Tenir en compte els vincles socials.**
 - **Que un percentatge dels habitatges buits sigui per a les persones refugiades.**
 - **Major pressió per part de la Generalitat a l'Estat Espanyol i a organismes europeus.**

En dos dels grups es posa de manifest que caldria que la l'Administració pública i governs es neguessin a fer tractes amb empreses generadores de desigualtat i guerres al món. També es proposa la denúncia per part de molts estats (entre ells l'espanyol) de la venda d'armes a altres països.

Es manifesta que el Govern català ha d'assumir la representació de la seva ciutadania davant el Govern espanyol a l'hora d'exigir compromisos en relació a la política de les persones refugiades però també amb les persones immigrades en general.

EIX 4: COM VOLDRÍEM QUE FOS EL MARC NORMATIU DE CIUTADANIA I MOBILITAT INTERNACIONAL PER A CATALUNYA

Accions propositives

- **Elements a canviar en l'eix:**
 - **Canviar el títol perquè falten els drets de ciutadania i genera confusió.**
 - **Eliminar el control de fluxos.**
 - **No parlar en genèric, sinó de persones immigrades per visibilitzar la seva situació.**
 - **No crear un observatori de les migracions.**

- **Accions per la millora en l'acollida de les persones immigrades?**
 - **No diferenciar entre acollida dels refugiats i immigrants.**
 - **Crear un protocol d'acollida.**
 - **Eliminar diferències en l'accés a la ciutadania.**
 - **Crear una normativa comuna.**

Es planteja la possibilitat de canviar, en el títol, el format genèric i en canvi, incidir en el fet immigratori. El diferenciar permet visibilitzar situacions de discriminació i tracte desigual, en aquest sentit, es posa com exemple les problemàtiques relacionades amb les desigualtats de gènere en que fins que no es van treballar per separat, el tractament unificat entre homes i dones tapava aquestes desigualtats. Tanmateix, existeix diversitat d'opinions en el grup i hi ha participants que són més proclius a que es parli de persones en genèric.

Es posa en qüestió la necessitat de crear un observatori de les migracions. Es planteja que ja existeixen moltes dades i que el que cal és interpretar-les.

El grup està totalment d'acord que s'ha de generalitzar la idea que totes les migracions són forçades, que les persones es veuen obligades a emigrar per diferents motiu (conflictes, efectes del canvi climàtic, qüestions econòmiques, etc.). Així mateix, gestionar la seva acollida sense fer diferències sobre les motivacions per fer-ho, duent a terme un assessorament i acompanyament igual per a tothom.

Es considera que fos bo la creació d'un protocol d'acollida per a persones nouvingudes, recollit en un document que faciliti el coneixement dels drets i obligacions de les persones immigrades, i que sigui accessible a tothom.

Es manifesta que s'han d'eliminar les diferències en l'accés a la ciutadania entre la població nouvinguda segons l'origen o per l'existència o no de convenis entre els països d'origen i el d'acollida.

Les persones integrants del grup comenten que no existeix una política unificada a tot el territori, que depèn de municipis, del moment polític, de l'existència de recursos, etc. En aquest sentit es reclama que existeixi una normativa comuna a nivell de país, definida i coordinada des de l'administració autonòmica, tot i que gestionada des de les administracions locals.

Es parla de persones retornades: un nen nascut a Catalunya que ha anat al país d'origen de la seva família, és considerat "retornat"?

Suggeriment: cal que reflexionem sobre què significa ser català.

- **Quins aspectes de la llei d'estrangeria actual no s'adeqüen a la situació econòmica i social actual**
 - **Derogació sencera de la llei d'estrangeria actual.**

S'argumenta que la llei d'estrangeria, en el marc actual, ni encaixa ni dona resposta a les necessitats actuals. Cal partir del concepte que les persones immigrades no

són diferents sinó que són ciutadans que han de ser tractats en un plànol d'igualtat amb la resta de ciutadania.

APORTACIONS FÓRA DELS EIXOS

En un dels grups de treball es pregunta i demana que a l'informe es reculli la resposta de la Secretaria.

APORTACIONS RELATIVES AL DESENVOLUPAMENT DEL PROCÉS I LA SEVA CONVOCATÒRIA

Algunes de les persones participants plantegen, a l'inici de la sessió, les següents qüestions relacionades amb la millora del procés i la convocatòria:

- Es considera que hi ha poca representació de persones immigrades o d'associacions.
- Hi hauria d'haver més representació territorial, la percepció és que es fomenta molt Barcelona i queden de banda altres territoris com: Banyoles, Sta. Coloma de Farners, etc.
- S'insta a fer desaparèixer la paraula "immigrant" per la de persones/ciutadans.
- Cal que l'objectiu sigui que totes les persones puguin gaudir dels drets.

URBANISME

- **La importància de l'espai públic compartit:**
 - **En els habitatges de protecció oficial crear un criteri de quotes a l'hora de repartir-los.**

Les persones participants exposen la necessitat de generar més espais de trobada i una pot ser la de que hi hagi quotes en els habitatges de protecció oficial perquè el perfil de les persones que hi visquin sigui divers, i no només per a joves, per exemple.

Accions propositives

- **Millorar la participació ciutadana des d'una perspectiva general:**
 - **Treballar més amb les associacions a través de la formació.**
 - **Millorar la comunicació amb les entitats i la ciutadania.**
 - **Fomentar la participació de les persones immigrades en les entitats genèriques i segons temàtiques.**
 - **Fomentar associacions generals que agrupin a persones immigrades i autòctones en interessos comuns.**

Les persones participants a la sessió manifesten que hi ha molt d'interès des de l'Administració Pública perquè les persones immigrades s'associïn i facin les seves entitats culturals. En canvi, s'opina que l'òptim seria que les persones immigrades s'incorporessin i actuessin des de les associacions que ja existeixen, i que també poden defensar els seus interessos o treballar en l'àmbit que aquestes persones volen treballar, així s'evitaria actuar de manera segregada. Per tant, no continuar creant més associacions culturals sinó buscar un àmbit comú, per exemple des de les plataformes pel dret a l'habitatge on hi ha persones tant immigrades com autòctones. Així mateix, es dóna molta importància als representants de persones immigrades i s'hauria de fomentar més l'associacionisme de base. Per tant, es conclou que el foment de l'associacionisme d'immigrants, de forma segregada no és una bona idea.

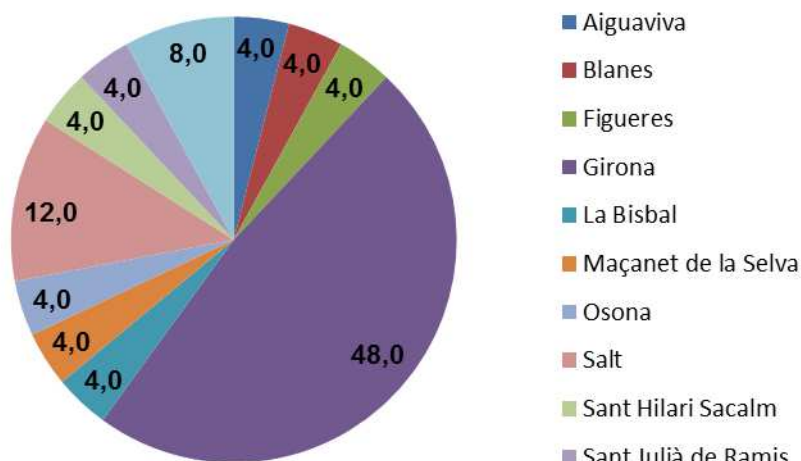
6. VALORACIÓ DE LA SESSIÓ

PERFIL DE LES PERSONES PARTICIPANTS

El **perfil de les persones participants** en la sessió del 23 de novembre de 2016 i que van respondre el qüestionari de valoració va estar format de forma molt similar per dones, 53,6% que per homes, 42,9%, i amb edats entre els 35 a 78 anys.

La majoria de les persones són nascudes a Catalunya 70%, i el 28,6% a la resta del món. La majoria té com a municipi de residència Girona, 48% i el 12% a Salt..

Municipi de residència

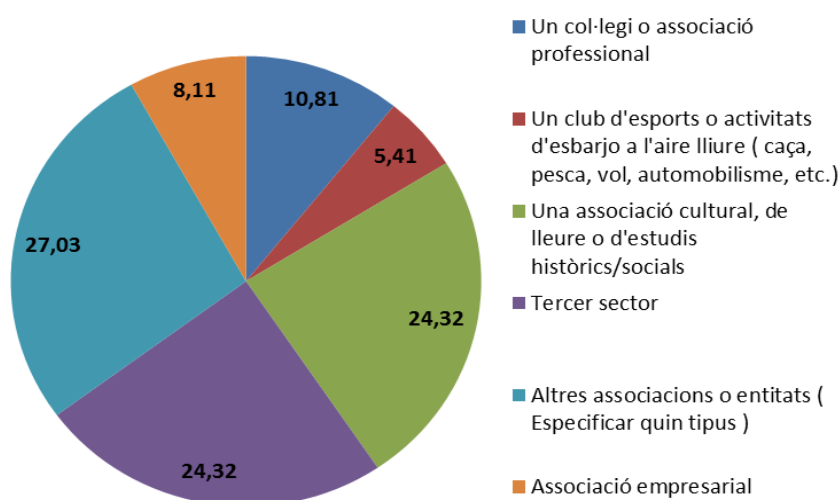
Base: 28 participants

Més de la meitat de les persones assistents al taller estan **ocupades laboralment**, 57% , el 28% està jubilada i el 7%, està aturada i estudiant respectivament. Les persones ocupades en tots els casos ho estan per compte d'altri. Els **sectors** en els quals estan ocupades són en la seva majoria, l'administració pública, 47,4% i el 31,6% ho és en el sector de la salut, educació i serveis socials.

El **nivell formatiu** del 78,5% de les persones assistents al taller de participació és universitari, i el 10,7% de batxillerat o grau superior i la resta té estudis primaris i secundaris obligatoris.

Són persones que pertanyen a entitats del tercer sector en el 27% dels casos, i entitats culturals, de lleure o d'estudis històrics socials i del tercer sector en el 24,3% dels casos respectivament.

Pertany a alguna entitat

Base: 28 participants

PREPARACIÓ DE LA SESSIÓ

En aquest apartat es valora aspectes relacionats amb la preparació de la sessió. Així, els aspectes millor valorats han estat la conveniència del **tema de la sessió** en que el 92,8% de les persones participants ho valora com a molt i bastant adequat i la **convocatòria i informació**, en què el 92,3% ho valora com a bastant adequat. Els **mitjans de difusió** ha estat l'aspecte amb una valoració més baixa, en què el 19,2% de les persones participants opinen que han estat poc adequats.